

Frihed fra belastende gæld, frihed til at vokse: Den naturlige lovs moralske autoritet

Ikke korrekturlæst

af Jason Ross (EIRNS) – 02. januar 2025

I sit årlige Angelus-nytårsbudskab opfordrede pave Frans de rige lande til at lette de fattigste landes gældsbyrde. »Den første til at eftergive gæld er Gud, som vi altid beder ham om, når vi beder Fadervor...« sagde han. »Og jubilæet beder os om at udmønte denne tilgivelse på et socialt plan, så ingen person, ingen familie, ingen befolkning bliver knust af gæld.«

Pavens udsending i Damaskus kom med en lignende opfordring i forbindelse med den syriske genopbygning. »Det internationale samfund reagerer forsigtigt på de fine løfter fra Syrien; men hvis det betyder, at det vil vente endda længere med at yde støtte og ophæve sanktionerne, så siger jeg nej!« sagde kardinal Zenari. ”Jeg har en vigtig anmodning til det internationale samfund: Kom i gang med at arbejde i Syrien! Dette er en meget, meget skrøbelig fred for Syrien, et meget skrøbeligt øjeblik.”

Hvordan kan »et Syrien, der er ødelagt, med en kollapsende økonomi, med beskadiget infrastruktur, hvor halvdelen af hospitalerne ikke fungerer, med ødelagte skoler, hvor folk sulter, uden elektricitet«, finde fred? »Hvis vi vil have fred i Syrien, er vi nødt til at sikre udvikling! *Det nye navn for fred er udvikling*, for at hjælpe Syrien med at stå på egne ben og gå.« (Understregning tilføjet.)

Der er påtrængende behov for en ny sikkerheds- og

udviklingsarkitektur for verden, et jubilæum for at befri de fattige fra knusende afskyelig gæld og for at sætte alle fri til at udvikle sig og vokse. Det betyder, at der skal gøres op med den grønne ideologis tyranni, som blokerer for udvikling, forkorter levetiden, gør elektricitet upålidelig og ubetalelig og fremmer en kultur, hvor den smukke menneskeart betragtes som en vederstyggelighed, en usund afvigelse i den ellers ideelle natur. Det betyder at befri verden fra forsøget på tyranni fra en angloamerikansk elite, der er opsat på at opretholde en hegemonisk unipolær verden – en umulig opgave, men en opgave, der kan sænke hele planeten, når den kuldsejler.

På den måde gør USA nar af det råd, som John Quincy Adams gav for to århundreder siden:

»Hvor som helst frihedens og uafhængighedens fane er blevet eller vil blive udfoldet, der vil hendes hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner være,« sagde udenrigsminister Adams til kongressen i 1821. »Men hun tager ikke til udlandet for at finde monstre, som hun kan ødelægge.« USA er »den, der ønsker frihed og uafhængighed for alle,« sagde han, men »hun ved godt, at hvis hun en gang melder sig under andre faner end sine egne ... vil hun involvere sig ... i alle de krige om interesser og intriger, om individuel griskhed, misundelse og ambition, som antager frihedens farver og tilraner sig dens standard.« (Understregning tilføjet.)

Kan USA vende tilbage til hans vision? »Amerikas ære er ikke herredømme, men frihed. Hendes march er sindets march. Hun har et spyd og et skjold, men mottoet på hendes skjold er: Frihed, uafhængighed, fred. Dette har været hendes erklæring.«

Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche skriver i sit værk fra 2002 »Fortsæt den amerikanske revolution!« :

Dette naturretlige princip betyder, at ingen regering har moralsk autoritet til at regere, medmindre den er effektivt

forpligtet til at fremme den generelle velfærd for hele sin befolkning og denne befolknings efterkommere. Ingen regering har moralsk autoritet til at lede andre nationer, medmindre den er lige så nidkært optaget af den generelle velfærd i nationernes samfund som af sin egen. Denne regeringskvalitet, det generelle velfærdsprincip, som blev vedtaget som den grundlæggende forfatningslov i USA i præamblen til den føderale forfatning, definerer den eneste moralske regeringsform. Det er en styreform, som har afvist vederstyggeligheder som Romerriget; hvorimod nutidens amerikanske utopister, som Zbigniew Brzezinski og Samuel P. Huntington, baserer deres perverterede model for soldat og stat på deres hensigt om at etablere en styreform med dyr, der regerer over jaget eller opdrættet menneskekvæg.

Vi er ikke dyr, vi er ikke kvæg. Tiden er inde til, at menneskeheden forlader sin ungdom.

Deltag i diskussionen om jubilæet for den afskyelige gæld og vejen til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur i Den Internationale Fredskoalitions drøftelser.

Foto: Vatikanstaten. Pave Frans har erklæret 2025 for et jubelår. CC/Alex Proimos